

İnsanlığa Gönderilmiş Son Elçi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾
قَالَ الْحُسَيْنُ: سَأَلْتُ أَبِي عَنْ سِيرَةِ النَّبِيِّ ﷺ، فِي جُلْسَانِهِ، فَقَالَ:
«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دَائِمَ الْبَشْرِ، سَهْلَ الْخُلُقِ، لَيِّنَ الْجَانِبِ، لَيْسَ
بِفِظٍّ وَلَا غَلِيظٍ، وَلَا صَخَّابٍ وَلَا فَحَّاشٍ، وَلَا عَيَّابٍ وَلَا مُشَاحٍ، يَتَغَافَلُ
عَمَّا لَا يَشْتَهِي، وَلَا يُؤَيِّسُ مِنْهُ رَاجِيَهُ وَلَا يَحْيَبُ فِيهِ»

Muhterem Müslümanlar

Peygamberler Allah'ın seçkin kullarıdır. Âdeta insanlık ailesi içerisinde süzölmüş ve damıtılmış kişilerdir. Kur'ân-ı Kerîm'de bu hususu belirtmek için "İstafâ" fiili kullanılmıştır. Tefsirlerde bu ifade, peygamberlerin bütün yaratılmışların özü kılındığı, onların kötü sıfatlardan arındırılıp övgüye layık hasletlerle bezendiği şeklinde anlaşılmış ve anlatılmıştır.

O öyle bir peygamberdir ki;

Peygamberler silsilesinin sonucusudur. Rabbi tarafından kendisine gönderilen vahye iman etmiş, kendisi ve diğer peygamberler arasında bir ayırım yapmamış, onları tasdik edip doğrulamıştır. O da tüm diğer peygamberler gibi, Rabbinin emirlerine teslim olmuş bir "Müslüman" ve "iman edenlerin ilkidir".

O öyle bir peygamberdir ki;

Kendisinden önceki peygamberler gibi insanları bir olan Allah'a inanmaya ve Ona hakkı ile kulluk etmeye çağırmıştır. Onun başlıca vazifesi muhatap olduğu vahyi tebliğ, tebyin ve davettir. O Rabbi tarafından kendisine vahyedilenleri korumuş, ona nefisinden hiçbir şey eklememiş ve ondan hiçbir şeyi saklayıp gizlememiştir. Kendisine vahyedilenleri insanlara ulaştırmış, anlatmış, açıklamış, yaşantısı ile bizzat gösterip şahitlik etmiş ve davet etmiştir.

O öyle bir peygamberdir ki;

Rabbinin emir ve yasakları hususunda çok hassastır. Allah'ın emrettiklerini önce kendisi yapmış; Onun yasakladıklarından önce kendisi kaçınıp uzak durmuştur.

Kendisine ölüm gelinceye kadar emredildiği gibi dosdoğru yaşamayı ilke edinmiştir.

Şükreden bir kul olmak için gece ibadet etmiş, itidali tavsiye edip ve aşırılıklardan kaçınmıştır.

Kızı Fâtîma'ya Allah'a karşı sorumluluklarını yerine getirmede hassas olmayı tavsiye etmiştir. "Ey kızım Fâtîma! Babam Peygamber diye güvenme. Rabbine karşı kulluk vazifeni yap. Eğer Allah'tan nefsini satın alamazsan vallahi ben bile senin namına hiçbir şey yapamam"¹ buyurmuştur.

O öyle bir peygamberdir ki;

Müminleri ve ümmetini sever. Allah (c.c.) onun hakkında "And olsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, müminlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir."² buyurmuştur.

O öyle bir peygamberdir ki;

İnsanların tamamının hidayete ermesi için çırpınıp dururken Rabbi tarafından kendini helak edeceksin diye uyarılmıştır. Kendisine düşmanlık edenleri affetmiş, hakaret edip kaba davrananlara güzel söz ve davranışlarla mukabele etmiştir.

O öyle bir peygamberdir ki;

Hutbemizin başında okuduğumuz âyet-i kerîmede belirtildiği gibi Rabbi tarafından bir tanık, bir müjdeci, bir uyarıcı, Rabbinin izniyle Allah'a çağırıcı ve etrafını aydınlatan bir ışık olarak gönderilmiştir. Onun varlığı ve gönderilişi genelde insanlık, özelde müminler için Allah'ın büyük bir lütfu ve müjdesidir.

O öyle bir peygamberdir ki,

Biz Allah'ı, Kur'ân-ı Kerîm'i, İslam ve imanını onunla tanıdık ve ondan öğrendik. Bizi varlığımızın anlamı ile tanıştırdı. Bize hem dünya hem ahiret mutluluğunun anahtarlarını getirdi. O bütün bunlar için bizden bir ücret de talep etmedi.

O öyle bir peygamberdir ki,

Hz. Ali onu şöyle tarif etmiştir: "Resûlullah (s.a.v.) her zaman güler yüzlü, yumuşak huylu ve nazikti. Asla kötü huylu, katı kalpli, bağırıp çağıran, çirkin sözlü, kusur bulan ve cimri bir kimse değildi. Hoşlanmadığı şeyleri görmezlikten gelir, kendisinden beklentisi olan kimseleri hayal kırıklığına uğratmaz ve onların isteklerini boşa çıkarmazdı..."³

Muhterem Müslümanlar

Efendimiz, "o öyle bir peygamberdir ki" diyerek anlatabileceğimiz sayısız güzel özelliklere sahiptir. Ama onu hülâsa eden ifade eşi, annemiz Hz. Âişe validemizden bize ulaşmıştır. Hz. Âişe Validemize, "Onun ahlakı nasıldır?" diye soran birine annemiz, "Sen Kur'an okumuyor musun? Resûlullah'ın ahlakı Kur'an idi"⁴ demiş ve şu âyet-i kerîmeyi okumuştur:

"Şüphesiz sen (ey Peygamber), mükemmel bir ahlak üzerindesin."⁵

Yüce Allah bizleri iman ve istikamet üzere tutsun. Kendi yolunda ve Peygamberinin izinde sabırlı ve kavi kılınsın.

¹ Müslim, İman, 89

² Tevbe suresi, 9:128

³ Tirmizî, Şemâil, 160

⁴ Müslim, Müsâfirîn, 139

⁵ Kalem suresi 68:4